

אצלו סנдель, שעליו נאמר לו של געליך מעל רגליך.
ואדם וחיות ובהמות ועופות של שם הם מעשי בראשית, והם בדמות עליון של אלה שנאמר בהם פטרכה ודמות פניהם פניהם אדם וגומר, שהם בהמות עליונות, עליהם נאמר יעשה למחפה לו, ושם עץ החיים, שמי שאוכל ממנה נאמר בו ואכל וכי לעולם.

ושם בסאות של זהב וכיסף ואכנים יקרות, ומוטות של זהב וכיסף, ורמ"ח מצות שצוה אותו משה לישראל בעולם הזה, לתרה את מאתים ארבעים ושמשונה איברים של אותו הגוף, והגוף של העולם השליל זהה הוא סנдель לנשמה, שמתתנו (ומחתנתה) בזאת העולם הזה. הרי כאן שלשים וacht פעים שהתרש בראשית, ועשור אמרות, ושלשים ישנים שבילים, הרי שבעים ישטים, ואחריך לפרש אותן. פתח ואמר בראשית.

תקון שלשים ושנים

בראשית, המאמר הראשון לכל, והוא כולל שני דבורים, אני ולא יהיה לך, שנאמרו בברבור אחד, ושנייהם רמזים במלת בראשית, בಗל זה בראשית, א"ב בראשית, א"ב א' אני ב' לא יהיה לך, והכל באות אחת ב', והוא ב' מבראשית.

אמר רבינו אלעזר: וכי מי שיש לו עבד והוציא אותו לחירות משעבדו, יש לרבותו לשבח את עצמו בחוצאה להחות של עבדו? וכי הקדוש ברוך הוא שאמר לאברם כי גור יהיה זרעך וכו', יש לשבח עצמו מפני פעמים אשר הוציאתיך מארץ מצרים? אמר לו רבינו שמואן: ודאי כן

זהאי עלמא דאתקרי סנдель לגיביה, געליה, אתмер ליה (שמות ג ח) של געליך מעל רגליך. ואדם וחינן ובעירן ועופין דמפני איןון אינון בדיוקנא עובדא דבראשית, ואינון בדיוקנא עלאה האלין אתмер בהון במרפכתא (חזקאל א ודקמות פניהם פניהם אדם וגומר, דאיןון בעירין עלאין עלייהו אתмер (ישעה סד ג) יעשה למחפה לו, ומפני עץ חיים דמאן דאכלי מניה אתмер

ביה (בראשית ג יב) ואכל וכי לעולם.

ותמן קרסין די דהבא וכיספא ואכניין יקירין, וערשין דכספא ודהבא, ורמ"ח פקדין דמני לוז משה לישראל בהאי עלמא, לדפאה רמ"ח אברים דההוא גופה, וגופה דהאי עלמא שפלא איהו סנдель לנשמה, דאתנפ (נ"א ואחרתנפ) בזוהמא דהאי עלמא. הא הכא תלתין וחד זמניין דאטפרש בראשית, ועشر אמירן ותלתין ותרין שבילין הא שביעין ותרין, וצריך לפרש לאן. פתח ואמר בראשית.

תקונא תלתין ותרין

בראשית מאמר קדרמאה לכלא, וайהו כליל תרין דבוריין א נבי ולא יהיה לך (שמות כ ב) דאתמרו בדבורה חדא, ותרוייהו איןון רמיין במלת בראשית, בגין דא בראשית א"ב בראשית, א"ב א' א נבי ב' לא יהיה לך, וכלא באת אחד ב', וайהי ב' מבראשית.

אמר רבינו אלעזר, וכי מאן דאית ליה עבדא ואפיק ליה לחירו משעבודיה, אית ליה לרבותיה לשבחא גרמיה במקנותה לחירו לעבדיה, וכי קודשא בריך הוא דאמר לאברם (בראשית ט יג) כי גור יהיה זרעך וכו' אית לשבחא גרמיה פמה (דף ש ע"ב) זמניין אשר הוציאתיך מארץ מצרים (שמות כ ג). אמר ליה רבינו

היא, אבל כאן לא משבט הקדוש ברוך הוא את עצמו שהוציאו אוטם מן הכלות, אלא חמשים פעם הזכיר בתורה יציאת מצרים, להזכיר הדרגה שהוציאה אותו, שהיא היבל, שנאמר בה יובל היא שנה החמשים שנה, והם חמשים שעריו בינה שנמסרו למשה בסיני, פרט לאחד שלא נמסר לו, ולכן הזכיר חמשים פעם בתורה יציאת מצרים. אמר הרי ודיי החישבה דעתך.

מי זה אלהים אחרים? אלו המננים של שבעים אמות, וסמא"ל ונח"ש הרי שבעים ושנים, בגין זה נמן הקדוש ברוך הוא תורה מימין, שהוא חסד, ומושגאל שהו גבורה, שיש בה שבעים פנים להנצל משבעים שבעות, והتورה נתנה ממים ואש, וסמא"ל ונח"ש, להציל את ישראל שהם שנים, ואמון להציל את ירושלים ואש, ובגללן נאמר לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, וכינגד שבעים אמות שבעים נפש, וכי שעובר על שבעים פנים של התורה, שנאמר לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, שולטים שבעים ממנים ואמות של יציר הקרע על שבעים נפש.

ובמה גלגולים יבואו לאדם על החטאיהם הלו, ואם לא חזר האדם בתשובה בגלאולים החלג, אותו הגוף יורד לאבדון, הגלגול הראשון נצבע באכבע לבן, ורוכבת הנפש על סוס לבן שהיא הגור, ואם חזר בתשובה, נאמר בו אם יהיו חטאיכם פשעים כלgalol שני, ורוכב על סוס אדם, בגלאול שני, ואם לא, יבא ואם חזר בתשובה נאמר על חטאיהם יאדימו כתולע פצמאר יהי, ואם לא, חזר ומתגלאל

משמעות הבני הוא ודיי, אבל הבן לא משבט קודשא בריך הוא גרמיה דאפיק לוון מן גלוותא, אלא חמישין זמגין אדפיר באורייתא יציאת מצרים, לאשתמודעא בדרגא דאפיק לוון דאייה יובל, דאתמר ביה (ויקרא כה יא) יובל היא שנה חמישים שנה, ואניון חמישין פרעון הבינה דאת מסרו למשה בסיני בר חד דלא את מסטר ליה, ובגין דא אדפיר חמישין זמגין באורייתא יציאת מצרים. אמר הקא ודיי אהישב דעתך.

מן אלהים אחרים, אלין ממנן דשביעין אומין, וסמא"ל ונח"ש בא ע"ב, בגין דאייה חסד ומושגאל לא זבאה משבעין אומין, וואורייתא אתיהיבת מפיא ואשא דאיון תרין, לשזבאה לישראל מסמא"ל ונח"ש דאיון מפיא ואשא, ובגיניהו אתمر (שמות כ) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, ולא קבל שבעין אומין שבעין נפש, ומאן דעבר על שבעין אנפין דאוריתא דאתמר לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, שלטין שבעין ממנן ואומין דיאיר הרע על שבעין נפש.

ובמה גלגולין יתון לבר נש על חוביין אלין, ואם לא חזר בר נש בתויבתא באליין גלגולין, ההוא גופא נחית באבדון, גלגול לא קדמאתה אצבע בגוון חור, ורכיב נפשא בסוטיא חורא דאייה גופא, אם חזר בתויבתא אתמר ביה (ישעיה א יח) אם יהיו חטאיכם בשנים פשׂלָג ילבינו, ואם לאו יתי בגלאול תנינא, ורכיב בסוטיא סומקא, ואם חזר בתויבתא אתמר בחובא דיליה (שם) אם יאדימו כתולע בaczmar יהי, ואם לא, אתחזר אתגלגל בגלאול